

ELEGIE

Erika

Se hlizeau pereții în camera goală
Pe lună apăreau pete de pojar
Parcă și aerul avea gustul amar
Când nu erai
Poezii întregi pe buze-mi se topeau
Și versurile îmi curgeau în poală
În liniștea nopții se zvârcoleau
Perdele de smoală
Când nu erai, aveam găuri în suflet
Și ger mi se războia printre oase
Of, toamnă ce țipăt și urlet
Așezi cu rugină pe case!
Când tu nu ești, în mine minutele mor
Iar versurile clănțâne ca două amărâte oase:
mi-e dor, mi-e atât de dor..